

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 18

JOHN G. PATON

Cei din Noile Hebride nu aveau nici un fel de literatură, nici măcar alfabet.

Astfel, Paton a fost nevoit să ia pe câțiva pe care i-a găsit mai deștepți și a început să culeagă de la ei denumiri și cuvinte pe care le-a așternut pe hârtie.

Nu o dată s-a întâmpnat să-l înșele. El îi întreba una și ei răspundeau cu denumirea altui lucru.

Abia mult mai târziu, când au ajuns ei interesați în scrierea limbii lor, a putut primi toate răspunsurile corecte.

De mult ajutor i-au fost doi șefi de trib : Nowar și Nouka, care se deosebeau de ceilalți, căci aveau un suflet nobil și erau foarte respectați, dar și ei erau supuși unui alt șef mai mare de trib numit Miaki, om foarte războinic, un fel de rege-diavol peste mai multe sate și triburi.

Tanezii aveau o sumedenie de idoli de piatră, de vrăjitori și obiecte sacre în care se încredeau și de care purtau mare teamă.

Ei, ca și romanii, și-au zeificat șefii lor de trib, așa că fiecare sat își avea un „om sacru”, ba alții aveau chiar mai

mulți.

Vrăjitorii spuneau că ei pot să alunge bolile și duhurile rele. Nu aveau nici o idee despre Dumnezeu milei și al dragostei.

Toți erau robii superstițiilor. Lucrarea lui Paton a fost foarte grea, mai ales la început.

Ei nu știau limba, populația era suspicioasă, iar vrăjitorii, mari împotriviți.

Totuși, au muncit de zor la învățarea limbii, fără să aibă vreo carte cu reguli gramaticale, ci doar pe furate, și căutau să le împărtășească prin grai și prin trai câte ceva despre Dumnezeu lor ...

[Continuarea în numărul următor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6

ANUL XII, NR. 571 18 OCTOMBRIE 2026 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Lumini peste veacuri
- Cum pot fi mântuit ?
- John G. Paton

„Hristos a murit pentru păcatele noastre, după Scripturi ; că a fost îngropat, și a înviat a treia zi, după Scripturi ...”. [I COR. 15 : 3 – 4]

Editorial. CÂND ? UNDE ? CUM ?

„Către voi, oamenilor, strig ! Și glasul meu este către fiii oamenilor ! Voi, cei simpli, înțelegeți chibzuința și voi, nebunilor, fiți înțelegători cu inima !” (Proverbe 8 : 4 – 5)

Când ? Unde ? Cum ? vei găsi fericirea după care tânjește inima ta sau banii pe care vrei așa de mult să-i ai ? Nu, nu despre aceasta vreau să întreb.

Dar vreau să întreb despre cealaltă : Când ? Unde ? Cum vei muri ? La această întrebare importantă se răspunde astăzi cam pentru 96.000 de oameni pe pământ, căci aproximativ atâția mor zilnic.

O cântare veche începe cu cuvintele „toți oamenii trebuie să moară”, dar în mod miraculos, în Biblie este scris despre creștinii credincioși : „Nu vom adormi toți”. (I Corinteni 15 : 51)

Primii creștini nu-și așteptau moartea, ci pe Domnul lor, care avea să vină. El doar le spusese : „Fiți ca robii care-l așteaptă pe stăpânul lor !”

Se apropie ceasul când Domnul va apărea pentru ai Săi, pentru a-i chema de aici.

Atunci copiii lui Dumnezeu care trăiesc pe pământ, vor fi preschimbați ; ei vor fi răpiți în întâmpinarea Domnului lor iubit, într-un trup nou, de nemurire, pentru a merge împreună cu El în Casa Tatălui pentru totdeauna și a împărtăși slava Sa. (Compară cu I Tesaloniceni 4 : 13 - 18 și I Corinteni 15 : 51 - 58).

Aceasta trebuie să fie și astăzi grija și strădania creștinilor credincioși, să umble așa, încât să fie în stare să-L aștepte pe Domnul cu bucurie.

Cu siguranță că oricine umblă așa, este pregătit și să moară, în caz că Domnul zăbovește să vină.

[Continuarea de pe pagina 1]

El poate să părăsească acest pământ cu inima fericită, cu pace și bucurie, de îndată ce timpul existenței și vieții lui a expirat.

Infanteristului R. 6 nu i-a fost cântat lângă leagăn, în Șvabia, că trebuie să moară fericit în îndepărtata China, în anii tinereții.

El nu L-a găsit pe Mântuitorul în patria lui șvabească sau mai corect, el nu s-a lăsat găsit de El.

Apoi, la chemarea împăratului, a plecat cu regimentul 3 de infanterie est-asiatic.

Acolo, afară, inima lui a fost ajunsă de dragostea lui Dumnezeu, prin publicațiile „*Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui*”.

Acestea veneau și vin cu fiecare poștă, pentru fiecare săptămână, la toate corpurile de trupe germane din estul Asiei.

Când batalionul a străbătut zona muntoasă la vest de Beijing, în februarie 1901, R. era în 27 februarie de strajă împreună cu prietenul lui Paul M.

Către ora patru după-amiază, a fost lovit dușmanul. Erau trupe chinezești regulate și boxeri, care au fost atacați imediat de germani.

În focul violent, R. a fost curând rănit mortal la cap, fără a-și pierde, totuși, cunoștința.

El a mai scos la iveală o pagină din acele „*Mărturii*” și murind a citit de pe acea foaie cuvântul :

„În lume aveți necaz, dar îndrăzniți : Eu am învins lumea.” (Ioan 16 : 33)

Apoi i-a întins foaia sincerului său camarad și l-a rugat, să le mulțumească acelora care trimiseseră aceste publicații trupelor în China și a murit în pacea lui Dumnezeu.

Ce frumos pentru un soldat să-și dea viața pe câmpul de luptă, pentru împărat și împărăție !

Aceasta s-a petrecut, într-adevăr, departe de patria pământescă, dar locul propriu-zis al adormirii lui nu era în China, ci în brațele și la inima lui Isus, care înainte de suferințele crucii Lui a spus alor Săi :

„Îndrăzniți, Eu am învins lumea !”
Tatăl și mama vor spune, într-adevăr, printre lacrimi : ce curând s-a sfârșit această viață plină de speranță !

Dar creștinul însuși, care merge la Isus, spune în pace : a venit ceasul !

Când lupta vieții și a armelor este dusă până la sfârșit, luptătorii lui Dumnezeu merg acasă.

*Aici sunt trudă și sudori
De dimineată, chiar din zori,
Până târziu în noapte ;
Măhniri pentru care ochiul plânge,
Poveri sub care inima se frânge,
Adesea vântul rece bate.
Isus Hristos, Tu singur ești
Lumina inimii mele.*

*Primește-mă și fă să văd minuni
Acele veșnic verzi pășuni,
Pe care Cuvântul Tău mi le promite.*

Luptătorului din China, lui R., i-a fost deschisă inima pentru glasul lui Isus, prin necazul acestei lumi, trudă, primejdie și greutate. El a citit cuvintele :

**„Grăbește-te în brațele lui Isus.
El te face fericit și îi poartă pe ai Săi
victorioși până în slava lui Dumnezeu !”**

Tăcutul cuvânt tipărit și-a îndeplinit misiunea. El n-a crezut degeaba că i se va împlini textual.

**Dar tu, prietene, când ? unde?
Cum ? vrei să te întorci la Dumnezeu,
dacă nu apuci astăzi dragostea
căutătoare a lui Dumnezeu ?**

[Continuarea pe pagina 3]

[Continuarea de pe pagina 2]

**Iată, Domnul a luat astăzi
inițiativă ; El îți vorbește despre povara
vinii tale – cine să ți-o ia ?**

**Cine să spele petele păcatului
tău din viața ta, dacă tu nesocotești
sângele Fiului lui Dumnezeu ?**

**Când ? Unde ? Cum ? vrei să-ți
deschizi inima lui Isus ?**

Vei muri cum ai trăit, iar moartea ta va semăna cu răspunsul pe care l-ai dat în zilele când ai fost sănătos și în putere.

Acestui răspuns al tău îi va semăna și veșnicia ta.

Când vei merge în veșnicie ? Unde vei petrece veșnicia ? Cum vei trăi veșnicia nemărginită, nesfârșită ?

Pentru oamenii de pe calea cea lată, Domnul descrie acel loc astfel : „*unde focul nu se stinge și viermele nu moare*” – un iaz de foc – o mare de chin.

Milioane de oameni strigă acolo plângând, urlând, scrâșnind din dinți : „*Vai, este prea târziu !*”

Cei care aici pe pământ trăiesc realitățile morții oamenilor neîmpăcați, confirmă într-un mod zguduitor, că toate acestea sunt adevărul veșnic.

Avem aici un asemenea eveniment:

Un slujitor al lui Dumnezeu – povestesc cu propriile lui cuvinte – a fost chemat la un muribund, care i-a strigat când a pășit lângă patul lui :

„Plecați, n-am nevoie de predicile dumneavoastră !

Nu mă gândesc la moarte, dar dacă totuși ar trebui să mor, vreau să mor cum am trăit.”

În acea clipă a intrat medicul și bolnavul i-a spus :

„O, spuneți-mi că nu voi muri, căci nu vreau să mor !”

„Nu, sărmame prietene”, a răspuns medicul, „n-am voie să vă ascund lucrul acesta : sufletul dumneavoastră va fi într-un timp scurt la Dumnezeu dumneavoastră.”

„La Dumnezeuul meu ?”, a răspuns muribundul, „**eu n-am alt Dumnezeu decât lumea.** Am șters impresiile de demult și am reprimat convingerea ; m-am apărat de Dumnezeu și m-am împotrivit rugămintilor mamei mele și acum îmi spuneți că trebuie să mor.

Vedeți dumneavoastră, doctore”, a continuat el cu o voce mai răgușită, „știți ce înseamnă aceasta ?

Dacă mor, trebuie să mă duc în iad. O, luați-vă vorba înapoi !

Spuneți-mi că nu trebuie să mor, căci nu pot, nu vreau să mor.

Tată, tu m-ai adus pe drumul acesta și auzi tu, tată, doctorul mi-a spus că trebuie să mor.

O, plecați” a strigat el, „nu vreau să mor !”

Un torent de vorbe hulitoare s-au revărsat peste buzele lui arse de febră, atât de îngrozitoare, încât nu se pot pronunța.

Nici o mirare că biata mamă s-a prăbușit leșinată și a trebuit să fie scoasă din cameră și că pe fruntea tatălui necredincios s-au adunat picături groase de transpirație de frică.

Cum o fi sângerat inima lui în clipa când fiul lui talentat, după blestemele hulitoare a căzut ca un cadavru înapoi pe perină ! Nu este aceasta zguduitor ?

**Când ? Unde ? Cum ? vrei să te
întorci la Isus, ca El să te ia în brațele
dragostei Sale și să te poarte prin viață
și prin moarte în gloria lui Dumnezeu ?
Harul te cheamă la viața veșnică !** [Cont. în

nr. următor | Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]